

stitution, der kommer til at staa, repræsenteret ved offentlig Anklager i Rigsretten, som den anklagende Part. Dette Spørgsmaal bør da fremtræde forberedt paa en saadan Maade, at Folketinget kan være tjent dermed.

Ved de to senere Lejligheder, hvor Rigsretstiltale er foreslaaet, har en anden Fremgangsmaade været valgt, men saavel i 1856 som i 1877 stod der et fasttømt Flertal her i Folketinget omkring den da fremsatte Rigsretsbeslutning. Det er ikke Tilfældet nu, jeg har end ikke nogen som helst Vished for, om der er et Flertal for Rigsretstiltale her i Folketinget. Der foreligger desangaaende kun bindende Erklæringer fra to Partier, nemlig fra Socialdemokratiet og de Radikale. Endvidere foreligger der en Udtalelse fra de 6 Højremænd, som tyder i samme Retning, samt en Udtalelse under den foregaaende Finanslovbehandling af det øvrige Højres daværende Ordfører, nemlig det ærede Medlem fra Odense (Halsted), som viser, at han for sit Vedkommende er besluttet paa en Rigsretstiltale. Men der foreligger andre Tegn paa, at hans Gruppe ikke staar samlet om ham i dette Spørgsmaal, og vi kunne saaledes ikke vide, hvorvidt der er et Flertal. Aktionsordren bør derfor efter vor Formening ikke udgaa fra en enkelt Gruppe af dem, der muligvis ville komme til at danne Flertal her i Salen, men den bør fremtræde som et Udtryk for Folketingets Beslutning om, paa hvilke Punkter der skal rejses Rigsretstiltale mod de forhenværende Ministre.

Det er nødvendigt, at det fremtræder meget nøje overvejet for hvilke Punkter, Rigsretstiltalen skal institueres. Thi intet Punkt, der ikke er omtalt i Rigsretsbeøgningen, vil kunne drages ind under de senere Rigsretsforhandlinger. Aktionsordren her fra Folketinget er det Grundlag, udenfor hvilket Rigsretsforhandlingerne ikke kunne bevæge sig, og udenfor hvilket Dommen ikke senere kan fældes. Endvidere vil det være nødvendigt, forekommer det mig, at Udvalget overvejer Spørgsmaalet om den offentlige Anklager. Det er ganske ugørligt for et enkelt Parti, som kun udgør et Mindretal her i Salen, at foretage nogen som helst Forberedelse vedrørende Valget af offentlig Anklager. Der kan ikke fra vor Side ske Henvendelse hverken til den ene eller anden Mand desangaaende. Dette maa nødvendigvis sættes i Forbindelse med en sikker Forventning om, at der er et Flertal i Folketinget for Rigsretstiltale, og at den vil finde Sted. Lige-

ledes bør selvfølgelig heller ikke Valget af offentlig Anklager, naar der ikke er et fast Flertal, udgaa ifølge en ensidig Beslutning af en enkelt Gruppe. Den Form, som i 1856 og 1877 blev valgt, var den, at selve Aktionsordren fremtraadte som første Led af en Beslutning, hvis andet Led var Valget af en offentlig Anklager. Anklageren valgtes ifølge den samme Beslutning, hvorefter Aktionen vedtoges. Der foreligger den Gang fra den højtærede Formand i Folketinget en Udtalelse om, at den Fremgangsmaade, at Valget af offentlig Anklager skulde foregaa i Form af en Beslutning, ikke var nødvendig. Jeg formoder, at Formanden dermed har ment, at Valget kunde foregaa ikke som en Beslutning, men som et Valg her i Folketinget, sat paa Dagsordenen som et Valg, ikke som en Beslutning. Men at Aktionsordren og Valget bør finde Sted samtidig, fremgaar tydeligt af Rigsretsloven, som kræver, at Anklagen og Valget af offentlig Anklager uophødelig bør meddeles til Rigsrettens Formand. Rigsrettens Former ere med beraad Hu af Grundlov og Lovgivning fastsatte i meget højtidelige og bestemte Udtryk, og Institutionen er af en saadan Betydning, at disse Former bør overholdes paa det nøjeste af den Myndighed, der har Anklageretten, altsaa Folketinget. Det bør ikke kunne tænkes at finde Sted, og det er, som sagt, efter Rigsretslovens Udtryk udtrykkelig forhindret, at Folketinget først beslutter en Aktion og derefter iler ud for at søge en Anklager, som den maaske vil have Vanskelighed ved at finde. Saavel i 1856 som i 1877 var der overordentlig store Vanskeligheder ved at finde en Anklager. Jeg henviser til de Udtalelser, som derom ere fremsatte under Behandlingerne i 1877. Valget af Anklager bør fremtræde, for at Tingets Værdighed og Institutionens Højtidelighed kan opretholdes, umiddelbart samtidig med Anklageakten.

Til den Begrundelse, jeg her har fremsat af vort Udvalgs Forslag, skal jeg endnu kun tilføje, at vi i vort Forslag yderligere have angivet som en Mulighed Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission til nærmere at undersøge begaaede Misbrug. Jeg har tidligere under Forhandlingerne paavist, at Formen for Forslaget udtrykkelig fremsætter Forslaget om en parlamentarisk Kommission som et Baade-Og i Forbindelse med Spørgsmaalet om Rigsret og ikke som et Valg, saa at de Medlemmer, der havde antaget, at det har været Tanken, at Beslutningen